

"Lumină suplimentară"

27 mai 2005

Gili Cârstea

Este uimitor cum a legat Duhul Sfânt solia 1888 de caracterul lui Dumnezeu în lucrările Spiritului Profetic, iar noi nu am văzut nimic!

Acum, când reluăm pasajele despre acea solie, descoperim la tot pasul indicații cât se poate de clare că Dumnezeu dorea să cheme pe aleșii Săi la o reconsiderare a caracterului Său, descoperit în solia neprihănirii lui Hristos.

Cu puțin timp înainte de a pleca în Australia, exilată de neputința fraților de a privi chipul „mai proeminent” al lui Hristos așa cum fusese el expus de Jones și Waggoner în 1888, sora White a lăsat încă un testament despre natura luminii primite din cer:

„Sfârșitul este aproape. Nu avem nici o clipă de pierdut. Lumină trebuie să strălucească de la poporul lui Dumnezeu în raze clare și distincte, prezentându-L pe Isus înaintea bisericilor și lumii. Dumnezeu va da lumină suplimentară, iar vechile adevăruri vor fi recuperate și așezate în cadrul adevărului; iar lucrătorii vor triumfa peste tot. Ca ambasadori ai lui Hristos, ei trebuie să cerceteze Scripturile spre a căuta adevărurile care au fost ascunse sub gunoiul erorilor, și fiecare rază de lumină descoperită trebuie comunicată altora. Un singur interes va predomina, un singur subiect le va înghiți pe toate celelalte – Domnul, neprihănirea noastră.”

Până aici, totul bine și frumos, citisem și eram încântați de o asemenea validare a soliei 1888. Dar nu am văzut, sau nu ne-a interesat, cum continuă paragraful: „Aceasta este viața veșnică, să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu.” „Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce se laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că știe că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul”” – Ier 9:23-24 (Paulson Collection, 342, 343)

Ce legătură era între acel unic interes care urma să predomine și cele două versete din Ioan și Ieremia? Nimic altceva decât că Duhul ne indica scopul final în solia 1888, descoperirea caracterului lui Dumnezeu. Ambasadorii lui Hristos nu știau, și nu spuneau

lumii, că Domnul face „milă, judecată și dreptate pe pământ,” și că aceasta este desfătarea Lui supremă. Ei spuneau lumii că Domnul este la originea devastărilor naturale și al patimilor omenești nimicitoare. Trebuia pregătit un popor care să prezinte lumii slava Tatălui în viața Fiului și în viața lor, astfel ca deformările diavolului să fie anihilate, iar Dumnezeu găsit nevinovat de ura, violența, suferința și moartea care au torturat planeta aceasta chiar de la porțile paradisului. Ascultați paragraful următor:

„Așa cum Mântuitorul a venit să-L slăvească pe Tatăl, prin descoperirea dragostei Sale, tot așa Duhul a venit să-L slăvească pe Hristos, descoperind lumii bogățiile dragostei și îndurării Sale. Dacă Duhul Sfânt locuiește în noi, lucrarea noastră va da mărturie despre acest lucru. Îl vom înălța pe Isus. Nimeni nu-și poate permite să tacă acum. Povara lucrării este prezentarea lui Hristos în fața lumii. Toți cei care se aventurează pe propriile lor căi, care nu se alătură îngerilor trimiși din cer cu o solie care va umple tot pământul cu slava ei, vor fi lăsați pe drumul lor. Lucrarea va merge spre biruință fără ei, și nu vor avea nici o parte în triumful ei” (idem, 1 august 1891).

Poporul acesta este chemat să se alătore îngerului al treilea și îngerului din Apocalips 18, ale căror solii unite vor produce ploaia târzie și marea strigare. Adică, dezvoltarea soliei neprihănirii lui Hristos din 1888 și unirea ei cu solia „celuilalt înger” în descoperirea caracterului lui Dumnezeu, „ultima solie de har,” vor lumina pământul cu slava – caracterul – lui Dumnezeu. Această solie va pune punct mării controversate, descoperind lumii că moartea este cu totul străină de caracterul lui Dumnezeu, și că ea este urmarea desprinderii voluntare de izvorul vieții, strălucita invenție a diavolului de a ajunge pe muntele adunării dumnezeilor.

Dacă mărturisim că "sfârșitul este aproape" și că "nu avem nici o clipă de pierdut," trebuie să fim dispuși să acceptăm și că „Dumnezeu va da lumină suplimentară, iar vechile adevăruri vor fi recuperate și așezate în cadrul adevărului.”

Cu privire la aceste subiecte, „nimeni nu-și poate permite să tacă acum.”